



Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

HEnricus dux Luneburgensis, tametsi titulum beat Brunswicensis principatus cum patre libus, ditionem solam habet, quæ vulgo communiter dicitur Luneburgensis: eam videlicet, quam olim Hermannus ab Ottone I. Imperatore subiectus in dualem honorem, acceperat, quod arma eius ditionis monstrant: Is inquam princeps, cum nonnulli militares securitatem ab illo praestitam oratoribus Brunswicensis senatus violassent, diffunderentq; rumorem, non sine eiusdem connuentia rem esse peractam, indoluit illustre nomen suum commaculari, eosdem violentos quibus poterat rebus infectatus. Ceſſere illi in dieceſim Mag deburgensem, excepti a contribubibus suis: Ibique, cum nonnulli inter se militares causam armis, ut solet, intentatis versarent, erat in parte is qui hostes memorati ducis confoueret: oppugnatoribus eius partis submisit auxilia princeps memoratus, equites supra centum: Eamus gladio & igne sauit in memorata dieceſi, pertinagens ad oppidum Balēſtede, olim caput principatus de Aneholt: Quam rem archiepiscopus Magdeburensis indignè ferebat, inflammatus a comitibus memorati. Sed principes superiores Saxoniae Fridericus, & Iohannes, inter se, & archiepiscopi memorati germani fratres, non paſsi vltra progredi indignationem inter fratrem & sororium, (nam germanā eorundem principum tenet dux coniugem) vocat diſidentes in oppidum Quedelenborg. Conuenerantq; archiepiscopus cum ambarum ecclesiariū Magdeburensis & Halberstadensis prælatis. Aderant memorati duces, comitesq; de Aneholt & Waldemarus & Georgius. Adolphus Magdeburensis præpositus stabat

61111

cum archiepiscopo suo: Non aberat Henricus dux sepe-
dictus. Ibi interuentu principū fratrum, placatur Mag-
deburgensis sororio; cū aliquanta expromitteretur pe-
cunia in compensationem dannorum. Rebus ex senten-
tia compositis, redeunt in sua. Duo interim Henrici du-
xes Brunswicenses patrueles, vnum tum sensere: Nam
regressus illo itinere dictus iunior, in ipsa vrbe Brunswi-
censi salutauit seniorem: ibi q̄, causa duorum militari-
um ad arma vsq; dissidentium composuere. Non durauit
in longum ille consensus, cū recordaretur quisq; sua
parte pactionum, quas superioribus annis bello in Brun-
swicum intentato iniere. Visum est cuique minus se
iusto tenere, cū plus deberetur: Ambo querulantur:
Aliquot vicibus ad tractandum conueniunt. Sed creue-
runt indignationes. Demū in Brunswicum concur-
runt: Ibi cū aliquandiu tractatum esset, in illam
acerbitatem res excreuit, vt fierent alterna conuicia,
cū altrinsecus improparent, quæ videbantur con-
tingere principalem honorem. Ibi Henricus dux senior,
productis literis pactionum, vulgauit omnia consilia
edemandarum & partiendarum vrbi Brunswi-
co ac Luneburgo. Adstitere multi quibus erat res in-
comperta, libenter tamen & cupide acciperent nudata
consilia, vt cernerent suorum in se principum affectio-
nem. Qui de parte iunioris affuere, consilio proximi,
cū erubescerent, ad circumstantes vrbicos volebant à
se deriuare talis rei conscientiam: Sed nihil profuit, cū
exaduerso illis diceretur & locus & tēpus, quibus inter-
fuerint. Cumq; res summa indignatione partium dissi-
dentium in apertum bellū respiceret, tanta erat securitas
duci senioris, vt armata suorū equitū ad sexcētos manu,

P p p 4 con-



contenderet in castra Prouincialis Hassiae comitis, qui
ab hac parte oppugnat comitem Rheni Palatinum: Ab
altera verò Romanorum rex suo sororio aſſtens Alber-
to duci de Monaco. Belli causa non minima: Conten-
dunt enim Bauari de ſucceſſione Georgij quem Diuitem
cognominauerē, cū ille moriens ſuos hæredes non re-
linqueret. Exiſtus ipſe in incerto eſt. Magnis vtrinque
viribus concurritur. Germania ferè tota fauet Alberto:
cū alterum tueatur aurum plurimum, vnde
ſtipendia ille largitur larga. Et ſi maior
viſ ingruat, reſpicit in Gallos, Bo-
hemos, Vngaros, quos, vt fe-
runt, habet fæde-
ratos.

ALBERTI KRANTZ
SAXONIAE LIBER XIII.
ET VLTIMVS
FINIT.

IN

